

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. S.**, zast. obecným zmocněncem Mgr. J. S., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014, č. j. MPSV-UM/3384/14/4S-ZLK, sp. zn. SZ/1271/2013/4S-ZLK, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2015, č. j. 22 A 65/2014 – 118, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo ve výroku I. zrušeno jeho shora označené rozhodnutí a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 11. 10. 2013, č. j. MPSV-UP/968746/13/AIS-ZDP, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na mobilitu. Výrokem II. rozsudku krajského soudu byla žalobci přiznána náhrada nákladu řízení ve výši 1 500 Kč.

[2] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti podal návrh na přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil objemností spisové dokumentace, která je nyní předložena Nejvyššímu správnímu soudu.

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil v přípisu ze dne 2. 3. 2015. Uvedl, že s návrhem na přiznání odkladného účinku souhlasí. Dodává však, že stěžovatel již vyplatil žalobci částku 1 500 Kč a je otázkou, jestli za tohoto stavu má návrh stěžovatele nějaký smysl. Dále žalobce požádal o přednostní projednání věci z důvodu toho, že je starší osobou (64 let), je plným invalidním důchodcem, je osobou s těžkým pohybovým postižením, čekání na výsledek řízení mu způsobuje fyzické i psychické problémy, příspěvek na mobilitu mu chybí v každodenním životě, z žaloby je zjevné, že se správní orgány dopustily vad řízení a nesprávného právního posouzení věci, stěžovatel formalisticky protahuje řízení, ač musí vědět, že nemá naději na úspěch, a celková délka řízení o příspěvek na mobilitu je 26 měsíců.

[4] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2

až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Uvedená kritéria pro přiznání odkladného účinku však návrh stěžovatele nesplňuje. Stěžovatel se odvolává pouze na objemnost spisové dokumentace, neuvádí však, jakou konkrétní újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí krajského soudu. Nelze tak ani ověřit, zda případná újma stěžovatele může být nepoměrně větší, než újma jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[7] Nejvyšší správní soud dodává, že není povinen ani oprávněn za stěžovatele dovozovat, jaká újma mu může výkonem nebo právními následky rozhodnutí krajského soudu vzniknout.

[8] K žádosti žalobce o přednostní projednání věci Nejvyšší správní soud uvádí, že pro přednostní projednání věci neshledal závažné důvody ve smyslu § 56 odst. 1 s. ř. s. Jelikož nebyl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, je stěžovatel povinen pokračovat v řízení o odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 11. 10. 2013, č. j. MPSV-UP/968746/13/AIS-ZDP. V důsledku podané kasační stížnosti tak nedojde k oddálení nového rozhodnutí stěžovatele (což byl důvod, proč žalobce o přednostní projednání věci požádal).

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu